

NEWS

De muur spreekt elke taal

Een gesprek met museumdirecteur dr. Helene Vetter over zaalteksten die zichzelf vertalen.

3 augustus 2026, Tobias Engl

Haar museum toont wisselende tentoonstellingen en worstelde lang met bordjes die nooit lang actueel bleven. Sinds een jaar werkt het museum met ScreenWay.

SW Mevrouw Vetter, een museum leeft van zijn muren. Stoort een scherm daar niet?

HV Dat was mijn eerste zorg. We hangen al meer dan honderd jaar gedrukte zaalteksten op en ik wilde geen oplichtende tablet naast een oude meester. Dus hebben we schermen gekozen: mat, klein, ingelijst in de kleur van de muur. Nu vraagt geen bezoeker meer waarom daar een display hangt. Ze lezen gewoon.

SW Wat staat erop dat een gedrukt bordje niet kan?

HV Talen, vooral. Bij ons komen groepen van over de hele wereld en een gedrukt bordje is in het Duits, misschien nog in het Engels. Onze zaalteksten wisselen met één druk op de knop van taal en wie wil, laat ze zich voorlezen. Voor oudere bezoekers maken we de letters groter, zonder een tweede bordje te drukken. Dat klinkt als een detail. In de praktijk is het enorm.

SW En bij een nieuwe tentoonstelling?

HV Vroeger betekende dat: schrijven, zetten, drukken, lamineren, ophangen, een week voorbereiding. Nu schrijft mijn collega de teksten 's ochtends en 's middags hangen ze aan de muur. En ScreenWay haalt de objectgegevens uit onze collectiedatabase, we typen niets dubbel.

SW Verzamelt ScreenWay dan gegevens over uw bezoekers?

HV Integendeel, en dat vond ik belangrijk. Er zijn geen camera's die gezichten lezen en niemand telt wie hoe lang voor welk schilderij staat. Een museum is geen plek om bekeken te worden, maar een plek om te kijken. De gegevens die er wel ontstaan, blijven in huis en in Europa. Voor een publieke instelling is dat een must.

SW Zou u het opnieuw doen?

HV Meteen. En het mooiste is dat het niemand opvalt. Mensen komen voor de kunst. Dat de techniek daarbij onzichtbaar blijft, is voor mij het grootste compliment.